

ԿՐՕՆԱԿԱՆ

ԺԱՄԱՆԱԿԸ ԿԸ ՄՕՏԵՆԱՅ... ԻՆՉ ԸՐԻՐ.

Մեծ Պահոց Բառասնօրեայ շրջանը իր աւարտին կը մօտեցայ: Շուտով պիտի հասնինք այն նպատակին, որուն պէտք էր առաջնորդեր մեզ, հոգեւոր քանապարհորդութիւնը, հոգեւոր ինքնազննութիւնը, հոգեւոր կրթանքն ու մարզանքը, մարդուն երանական կեանքէն սկսելով, աստուածաստեղծ դրախտին մէջ: Այդ կրթանքն ու մարզանքը մեզ պիտի պատրաստէր արժանաւորապէս մասնակցելու Քրիստոսի յարութեան խորհուրդին, որ իսկական նպատակն է մեր սկսած ամբողջութեան, ուխտագնացութեան:

Ուխտագնացութեան նպատակն է վերագտնել բարեկենդանի այն երանական կեանքը, որ գիտենք թէ ունենինք:

Աստուած ինք տուած էր զայն մեզի: Աստուած ի՛նք դրած էր մեզ դրախտին մէջ:

Բայց զայն մենք մեր ձեռքովը, մենք մեր կամքովը կորսնցուցինք:

* * *

Քրիստոսի յարութիւնը մեր կորսնցուցածը վերագտնելու երաշխիքն է:

Մեր՝ տուն վերադարձի քանապարհն է:

* * *

Եւ մեր մայրը, Սուրբ Եկեղեցին, մեր կորսնցուցածը վերագտնելու քանապարհը մեզի ցոյց կուտայ:

Ի՞նչպէս...:

* * *

Բայց դուն մտիկ ըրի՞ր իր ձայնին:

Ա՛յսպէս...:

- Բարեկենդանի երջանիկ եւ երանելի կեանքիդ յիշատակները քեզի յիշեցնելէն յետոյ, քեզի յիշեցուց նաեւ թէ՛

- Ի՞նչպէս եւ ինչո՞ւ արտաքսուեցար երանական այն դրախտէն, որ ամբողջ փուլդ էր: Միայն մէկ պայմանով:

Եւ դուն այդ մէկ պայմանը չը յարգեցիր, Սատանային հետեւելով եւ Սատանայէն խաբուելով: Արգիլուած ծառին պտուղէն ուտելով:

- Անկէ յետոյ փու մայրդ, Սուրբ Եկեղեցին, իբրեւ փու դաստիարակդ, քեզի ըսաւ. «Կարդա՛ Քրիստոսի կեանքը: Մտիկ ըրէ՛ Անոր սորվեցուցածին: Վստահէ՛ Անոր: Ան չի խաբեր:»

- Կարդացի՞ր: Մտիկ ըրի՞ր:

* * *

- Կը յիշե՞ս Անառակ Որդիին առակը:

. Իր անձնասիրութեան հետեւանալով, իր ընտանեկան սրբութիւնները ոտնակոխ ընող, եւ անոր հետեւանալով մեղքի քաւիղին մէջ անյուսութեան մատնուած անառակ որդին:

Եւ իր կորսնցուցած տունին յիշատակով անոր առած որոշումը՝ տուն վերադառնալու: Եւ իր հօրը ըսելու՝ «Մեղա՛յ յերկինս եւ առաջի փո՛ռ»:

. Եւ այնտեղ՝ կարօտով սպասող հա՛յրը:

. Հապա անոր մեծ եղբա՞յրը եւ այդ եղբօր անձնասիրութիւնը:

Անոր անկերող ոգի՞ն: Ըմբոստանալու չափ, կարօտով սպասող հօրը ուրախութեան դէմ, որովհետեւ անառակ իր որդին կորսուած էր՝ եւ գտնուեցաւ, մեռած էր՝ եւ կեանքի եկաւ:

- Եւ Քրիստոս մեզի կը թելադրէ որ անդրադառնանք մենք մեր կեանքին: Մեր կորսնցուցած շնորհներուն, մեզի տրուած առիթներուն, եւ վերադառնանք՝ զանոնք վերագտնելու: Կորսուածը վերստին գտնելու ուրախութիւնը ապրելու համար:

* * *

- Մեր փառասնօրեայ այս ուխտագնացութեան, ամբողջութեան ընթացքին, Քրիստոս կը սորվեցնէ դաս առնել մինչեւ անգամ Չարին, Սատանային հետեւորդներէն: Ինչպէս խարդախ, գող եւ Անիրաւ Տնտեսի առակին մէջ ցոյց կուտայ: Տնտեսին նոյնքան անիրաւ ու խարդախ տէրը՝ զինքն կը գովէ իր հարպիկութեան համար:

Եւ Յիսուս կ'ըսէ. Լոյսի որդիները իրենց իմաստութիւնը պէտք է գործածեն իրենց կեանքի ամէն ապարէզներու մէջ, հաշիւ տալու իրենց Տիրոջ, եւ արժանի ըլլալու Սնոր գովեստին, Սնոր օրհնութեան:

* * *

- Անցեալները մէկու մը հարցուցի. "Ի՞նչ որոշում առիր Մեծ Պահոց Փառասնօրեայ այս շրջանին:"

Ուսում առած, գիտակից անձ մըն էր: Ինքնավստահ խօսող:

Իր պատասխանը եղաւ.

"Սիկարէթ կը ծխէի: Գիտեմ որ վնասակար է: Որոշեցի սիկար ծխել, որովհետեւ անլի քիչ վնասակար է:"

Այսպիսի որոշում մը հեռու է, "Լուսոյ որդիի մը իմաստութիւնը ունեցող" անձի մը որոշումը ըլլալէ:

Թելադրեցի անլի ուշադրութեամբ կարդալ Անիրաւ Տնտեսին առակը:

- Մեր ամբողջութեան այս նոյն փառասնօրեայ շրջանին, Քրիստոս մեզի ուղղութիւն կուտայ մեր ամբողջութիւնը ապահով շարունակելու, ինքնագննութիւն կատարելու:

Անիրաւ դատաւորի եւ Այրի կնոջ առակին, ինչպէս նաեւ Փարիսեցիի եւ Մաքսաւորի առակին մէջ, Յիսուս մէկ կողմէ կը թելադրէ զգուշանալ անոնցմէ մէկուն օրինակին հետեւել, միւս կողմէ կը շեշտէ այն նըկարագիրը, եւ այն հոգին՝ Այրի կնոջ եւ Մաքսաւորին, որ ապահով կերպով մեր կորսնցուցած դրախտը վերագտնել պիտի տայ: Եւ մեզ պիտի հասցնէ մեր նպատակին, արժանաւորապէս մասնակցելու Քրիստոսի յարութեան խորհուրդին:

* * *

Այս երանական կեանքը որուն անունը արքայութիւն է, կարծողներ կան որ յետոյ պիտի ստանանք: Այս աշխարհի կեանքը ապրել, աւարտել յետոյ պիտի որոշուի: Այդպէս չէ: Եւ Յիսուս ըսաւ, մի հաւատաք ա՛յս կամ այն «շաղաթանին», որ պիտի ըսէ թէ արքայութիւնը այստեղ է կամ այնտեղ է: Այսինչ վիճակի մէջ, կամ այնինչ կացութեան մէջ: Արքայութիւնը ձեր ներսն է, ձեր մէջն է: Եւ հիմա, եւ այսօր: Կա՛մ ունիս, կա՛մ չունիս: Այդ բոլորն ձեռքդ է:

Եւ փառասնօրեայ այս շրջանը զմեզ կը պատրաստէ որ մենք վստահ ըլլանք որ ուղիղ համբու մէջ ենք: Մեր ամբողջութիւնը իր հիշտ նպատակին կ'առաջնորդէ: Եւ այս արքայութիւնը պիտի ունենանք, ո՛չ թէ յետոյ, եւ մեր մեռնելէն վերջը, այլ՝ այսօր:

Քրիստոս այսօր յարութիւն կ'առնէ: Առած է: Եւ կը սպասէ որ մենք իրեն մօտենանք: Մենք իրեն վերադառնանք:

* * *

Եւ հիմա, դո՛ւն որոշէ որ ու՞ր ես: Ո՞ր համբուն մէջն ես: Եւ ու՞ր կը տանի այդ համբան քեզի: Ա՞յդ համբուն մէջն է ուրախութիւնը, խաղաղութիւնը, արքայութիւնը: Եթէ չէ՛, կարդա՛ Աւետարանը, կարդա՛ Քրիստոսի կեանքը: Եւ համբան պիտի գտնես:

Դեռ ժամանակ ունիմք, մինչեւ մեր Զատիկը մենք մեզ գտնելու, տուն վերադառնալու, մեր ուրախութիւնը ապահովելու:

* * *

Կը մաղթեմ որ Աստուած մեզի այդ իմաստութիւնը տայ, որպէս զի որոշենք ա՛յն՝ ինչ որ Աւետարանին մէջէն Քրիստոս ինքը մեզի կը թելադրէ: Այն ատեն մի՛ վախճար: Աշխարհը քեզ չի կրնար խաբել: Սատանան իր ամբողջ վարպետութեամբը, քու իմաստութեանդ դէմ ոչնչութիւն է: Եւ չես կրնար խաբուիլ, պէտք է խաբուիս, որովհետեւ ունիս արդէն արքայութիւնը քու մէջդ:

Այս հոգին է որ մեր եկեղեցին կ'ուզէ մեր զաւակներուն տալ: Իմաստութեան հոգին, խաղաղութեան հոգին, հաւատարմութեան հոգին, գիտակցութեան հոգին, որ ո՞վ եմ ես, ի՞նչ եմ ես, ինչո՞ւ համար կ'ընեմ, ինչ որ կ'ընեմ:

Եւ եթէ գիտեմ որ ինչ որ կ'ընեմ, Աւետարանին ինձի սորվեցուցածին համաձայն, իմ կեանքիս մաս կը դարձնեմ ամէն կացութեան մէջ, ի՞նչ ալ պատահի իմ շուրջս, այն ատեն Քրիստոս մեզ պիտի կոչէ "Լուսոյ Որդիներ": Եւ ինքը՝ հանապարհ եւ կեանք եւ հշմարտութիւն՝ Քրիստոս, մեզ կը կանչէ:

Երանի մենք այդ ձայնը լսենք: Եւ ամէն օր անդրադառնալով որ մենք ուղիղ համբու մէջ ենք եւ վախ չունինք հանապարհէն դուրս ելլելու, եւ իյնալու սատանային թակարդին մէջ:

- Աստուծոյ օրհնութիւնը մեզ առաջնորդէ որ մենք արժանաւորապէս դիմաւորենք իր յարութիւնը, եւ ըսենք. "Փառք յարութեան Քո, Տէր":

Թ.Ա.Մ.